

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113220858
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4113220858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Sone Q. a JUDr. Viery Koscelanskej, v právnej veci žalobcu: Mgr. D. W., správca konkurznej podstaty úpadcu H. E., so sídlom Z., zastúpený: JUDr. Peter Timko spol. s r.o., Štefánikova tr. 6, Nitra, IČO: 50 528 874, proti žalovanej: P. X. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. zastúpená: KOTRUSZ - BENČÍK s.r.o., Štefánikova 57, Nitra, IČO: 47 237 252, o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 25. augusta 2020 č.k. 25C/209/2013-612 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva (ďalej len „BSM“). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že manželstvo úpadcu a žalovanej bolo uzavreté dňa 01. 06. 2002. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 21. 10. 2010 č.k. 18C/227/2010-16, právoplatný dňa 30. 03. 2011, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov počas manželstva. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 23. 03. 2011, č.k. 31K/54/2010-83 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 61B/2011 dňa 29. 03. 2011 a právoplatným dňa 30. 03. 2011, bol na majetok dlžníka H. E. vyhlásený konkurz a za správca konkurznej podstaty bol ustanovený P. D. W., Q. 3, A..

1.1.1. Žalobca, správca konkurznej podstaty úpadcu, uviedol, že do masy BSM patrí zariadenie spálne (postele, komody, šatníkové skrine), zariadenie obývačky (sedacia súprava, obývací stena, televízor), kuchynské riady, tanier, príbory, hrnce, kuchynský stôl a stoličky, nehnuteľnosti (byť č. X na parc. č. XXXX/XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XX/XXXX, zapísaný na LV č. XXXX, okres A., obec A., k. ú. A.), pohľadávka voči Y. Q. titulom vydania bezdôvodného obohatenia - rekonštrukcia bytu A. Q. z prostriedkov patriacich do BSM úpadcu a žalovanej, peňažné prostriedky na účte úpadcu a žalovanej ku dňu zániku BSM a peňažné prostriedky, ktoré žalovaná vybrala z účtov za účelom zatajenia ich existencie. Na pojednávaní žalobca rozšíril masu BSM o časť kuchynskej linky, ktorú žalovaná odniesla z domu v D. v cene cca 600 eur a úver od PSS, a.s., teda jeho nesplatená časť. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žiada vyporiadať tak, že hnutelné veci súd prikáže do výlučného vlastníctva žalovanej, pri nehnuteľnosti - bytu by došlo k finančnému vyporiadeniu v zmysle zásad vyporiadenia BSM a úver by sa rozdelil medzi úpadcu a žalovanú. Žalovaná k mase BSM uviedla, že predmetom BSM nie je žiaden majetok, ani hnutelný, ani nehnuteľný, keďže hnutelný majetok bol zakúpený až po rozvode. Z manželstva si neodniesla žiadne finančné prostriedky, len dlhy.

1.1.2. Uznesením súdu zo dňa 25. 01. 2016, č.k. 25C/2019/2013-471 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia vecí vedených na Okresnom súde A. pod sp. zn. 7C/238/2010 a sp. zn. 14C/279/2015. V konaní, sp. zn. 7C/238/2010 sa riešila otázka určenia neplatnosti právnych úkonov - odstúpenie od kúpnej zmluvy a konanie vedené pod sp. zn. 14C/279/2015, predmetom ktorého bola žaloba o zaplatenie sumy 98756,23 eur uzatvorenej medzi Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. a účastníkmi tohto konania, pričom konanie sa viedlo voči žalovanej. V tomto konaní sa riešila pohľadávka voči žalovanej, ktorá vznikla počas manželstva úpadcu a žalovanej. Závery z konania 14C/279/2015 spolu s podkladmi z konania 33Tk 2/2014, kde bola podaná obžaloba proti úpadcovi pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu, boli tak smerodajné aj k vyriešeniu predbežnej otázky ohľadne rozsahu spoločných prostriedkov použitých na majetok jedného z manželov.

1.1.3. Rozsudkom Okresného súdu zo dňa 17. 01. 2018, č.k. 7C/238/2010-472, potvrdený vo veci samej rozsudkom Krajského súdu v Nitre, súd žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov, zamietol. Rozsudkom Okresného súdu A. zo dňa 26.4.2016, č.k. 14C/279/2015-105 súd žalobu Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. o zaplatenie sumy 98 756,23 eura s prísl. zamietol. Na základe rozsudku Okresného súdu A. zo dňa 11.3.2019, č.k. 2T/51/2013 bol úpadca uznaný vinným z trestného činu marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania a trestného činu nebezpečného vyhrážania.

1.1.4. V priebehu konania žalobca navrhol vykonanie dokazovania za účelom zistenia majetku na účtoch žalovanej, žalobcu a S. E.. Uznesením súdu zo dňa 07. 02. 2020, č.k. 25C/209/2013-563 súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť preddavok na zabezpečenie listín (zabezpečenia informácií o stave na účtoch v bankách a pohyby na nich v súvislosti so žalobcom, žalovanou a S. E.) vo výške 2000 eur s poučením, že v prípade, ak predmetný preddavok zložený nebude, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 143, § 145 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, ods. 3, § 150 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona číslo 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“), § 196 ods. 2 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)

1.3. Konštatoval, že žalovaná a jej bývalý manžel H. mali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov odo dňa 19. 11. 2010, neprišlo však k jeho vyporiadaniu. Na základe uznesenia právoplatného dňa 14. 04. 2011 bol vyhlásený konkurz na H. E. a ku dňu 15. 06. 2011 bolo manželstvo úpadcu a žalovanej rozvedené.

1.3.1. Vzhľadom na prebiehajúce konkurzné konanie a nevyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu a žalovanej, podal žalobca návrh na vyporiadanie BSM, pričom špecifikoval veci údajne patriace do masy BSM. Konkrétne išlo o zariadenia spálne, zariadenie obývačky, kuchynský stôl a stoličky zakúpené v roku 2011 a kuchynské riady. Po podaní žaloby v roku 2013 až v roku 2020 žalobca upresnil, že tieto veci boli nadobudnuté v roku 2010 a dátum v žalobe je uvedený omylom. Vychádzal z toho, že žalovaná s manželom sa do domu nasťahovali v apríli 2010 a už v januári 2011 spolu nežili. V rámci vykonaného dokazovania žalovaná ani jej bývalý manžel nepotvrdili, že by predmetné veci patrili do ich BSM ku dňu jeho zániku. Žalovaná uvádzala, že mali kúpenú komodu a šatníkové skrine, posteľ mali od jej matky, tieto veci ostali v dome. Sedáciu súpravu kúpil manžel od kamaráta, tento si ju však prišiel zobrať, pretože nebola zaplatená. Iné zariadenie obývačky nekupovali. Kuchynský stôl a stoličky mali od matky. Veci ostali v dome, keď tento opustila, a taktiež ho opustil manžel, a dom bol predaný za účelom splatenia dlhov. Aj manžel H. sa vyjadril, že nábytok, ktorý kupovali, ostal v dome, nič z toho si nezobral. Vypovedal, že časť sedačky si zobrala žalovaná, táto sa kupovala v roku 2007. Žalovaná k tomu uviedla, že nešlo o sedáciu súpravu, ktorá bola predmetom masy BSM.

1.3.2. Predmetom masy BSM, podľa tvrdenia žalobcu, mal byť aj byt č. X A. číslo X. Byt mala nadobudnúť žalovaná a k odstúpeniu od tejto zmluvy prišlo z dôvodu zmarenia uspokojenia veriteľov. V konaní vedenom na Okresnom súde A. sp. zn. 7C/238/2010 prebiehalo konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov, a to odstúpenia od kúpnej zmluvy a späťvzatia návrhu na vklad. Táto žaloba bola právoplatne zamietnutá, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Byt nebol vo vlastníctve žalovanej a jej manžela.

1.3.3. Podľa žalobcu, súčasťou masy BSM mala byť aj pohľadávka voči Y. Q., z titulu vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu rekonštrukcie jej bytu z prostriedkov patriacich do BSM, ktorá mala byť vykonaná v roku 2011. Žalovaná sa vyjadrila, že žiadnu pohľadávku voči Y. Q., jej matke, nemá, na výmenu bezpečnostných dverí jej prispeli, ale túto sumu nežiadali späť, pričom v jej byte bývali, za čo jej neplatili. Taktiež H. E. sa vyjadril, že nemá žiadnu pohľadávku voči Y. Q., keď jej prispeli na výmenu okien, dlažby a vchodových dverí, pričom v tomto byte bývali a touto formou jej na bývanie prispievali. Práce boli robené svojpomocne. Aj svedkyňa, Y. Q., potvrdila, že jej žalovaná s manželom prispeli približne polovicou sumy na nové okná a celou sumou na vchodové dvere, išlo však o dar vzhľadom na

to, že u nej bezplatne bývali. Ona im prispievala ešte na kúpu kuchyne a kúpeľne do domu. Konštatoval, že v zmysle žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka, žiadna pohľadávka voči matke žalovanej, vzhľadom na chýbajúcu vôľu strán a reálny prejav, nevznikla.

1.3.4. Žalobca tvrdil, že do masy BSM patria aj finančné prostriedky žalovanej a jej bývalého manžela. V rámci vykonaného dokazovania neboli zistené žiadne finančné prostriedky v plusových číslach, ktoré by mali patriť do BSM. Práve naopak bol preukázaný výrazný debet na pôžičke z Prvej Stavebnej Sporiteľne, a.s (ďalej aj ako „PSS“). V konaní sp. zn. 14C/279/2015 bola žalovaná ako žalovaná spoločnosťou PSS a.s. o zaplatení 98 756,23 eura, táto žaloba však bola právoplatne zamietnutá, z dôvodu premlčania. Žalovaná potvrdila, že z časti finančné prostriedky z PSS použil bývalý manžel žalovanej na splatenie záväzkov z podnikania a preto by mala táto pohľadávka voči bývalému manželovi patriť do masy BSM, avšak vzhľadom na nevyožiteľnosť, to nenavrholala.

1.3.5. Z výsluchov žalovanej, jej bývalého manžela H. E., svedkyne Y. Q., G.. Q. Q., F. E., Y. Q. nebolo preukázané, že by žalovaná a jej bývalý manžel v rámci masy BSM mali finančné prostriedky uložené na svojom účte alebo na účte niekoho iného, alebo že by mali iné bankové produkty. Svedkyňa N. Q. iba počula, bez toho, aby reálne peniaze videla, že H. E. mal dostať nejaké peniaze na úver pravdepodobne zo stavebnej sporiteľne, ktoré mali byť použité na vyplatenie dlhov bývalého manžela, že žalovaná sa s matkou bavila, že už nemá dať manželovi H.ovi E. žiadne peniaze a má ich uložiť na vkladnú knižku. Návrh riešenia pritom nie je dôkaz o jeho realizácii. Žalovaná s úverom z PSS nenakladala, prišli na účet jej manžela, ktorý jej povedal, že ich použil na vyplatenie dlhu a to JUDr. P., ktorý bol pôvodný právny zástupca žalobcu.

1.4. Žalobca v priebehu konania žiadal, aby súd prvej inštancie vyžiadal správa z 25 bankových subjektov, bánk sídlacích v SR, prípadne majúcich v SR pobočky za účelom zistenia, či žalovaná, jej bývalý manžel, Y. Q., S. E. (syn žalovanej), G.. Q. Q., Y. Q., F. E., E. E. majú nejaké účty v eurách či v inej mene, termínované vklady, bezpečnostné schránky, podielové listy, či iné bankové produkty, na ktorých by mohli byť finančné prostriedky patriace do BSM úpadcu a žalovanej.

1.4.1. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre takto rozsiahle dokazovanie nie je procesný dôvod, nebránil sa však tomu v prípade, ak by žalobca uhradil náklady spojené s týmto dokazovaním. Banky majú nárok na vecné náklady, čo v prípade správy na jednu osobu od jednej banky, a to ani nie na všetky uvedené bankové produkty, predstavuje cca 25 eur. Pri počte 25 bankových subjektov a 9 zisťovaných subjektov by poplatky predstavovali sumu cca 5000 eur. Súdom prvej inštancie požadovaný preddavok 2000 eur nebol vôbec nadhodnotený. Žalobca preddavok na vykonanie dokazovania v sume 2000 eur neuhradil, preto súd predmetné dokazovanie nevykonal. V zmysle Civilného sporového poriadku nebol ani právny dôvod, aby súd takýto návrh na doplnenie dokazovania, zamietol.

1.5. Žalovaná neuvádzala žiadne veci, ktoré by mali patriť od BSM, časť kuchynskej linky, ktorú z domu zobrala, do domu aj vrátila.

1.6. Vzhľadom na to, že nebolo preukázané že by do masy BSM patrili veci, ktoré sporné strany uvádzali, že by mali byť predmetom masy BSM, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd priznal náhradu trov konania žalovanej voči žalobcovi. Žalobca ako správca úpadcu je povinný vyporiadať masu BSM úpadcu a manžela. V prípade, že je to potrebné, podá návrh na vyporiadanie aj na súd. Rozhodnutie však je na konkrétnom správcovi, keď na základe podkladov vyhodnocuje, či vôbec nejaké veci patriace do masy BSM existujú. V prípade, že tomu tak nie je, je podávanie takejto žaloby neehospodárne. V takomto prípade správca nesie následky podanej žaloby a to aj z pohľadu úspechu v konaní s poukazom na platenie trov. Za podanie neúspešnej podanej žaloby tak správca bol plne zodpovedný, keď z konania sa javilo, že nie je čo vyporiadavať.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca namietajúc nesplnenie procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v miere zakladajúcej porušenie práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), vylúčenie konajúceho sudcu (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP), prítomnosť inej vady, majúcej za následok nesprávne rozhodnutie (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), existencia ďalších prípustných prostriedkov procesného útoku (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP) a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Argumentoval tým, že žalobca podal žalobu o vyporiadanie BSM v postavení správcu konkurznej podstaty úpadcu H. E. EUROCAFEE, úpadca je bývalým manželom žalovanej. Žalobu o vyporiadanie BSM podal zo zákonnej povinnosti vyporiadať BSM úpadcu a v situácii, keď úpadca páchal trestnú činnosť, za čo bol právoplatne odsúdený, a to za marenie konkurzného a vyrovnávacieho konania podľa

§ 242 ods. 1 písm. a/ a § 243 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 Trestného zákona. Súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok dôkazov zo strany žalobcu a pre dôkaznú núdzu žalobcu. Poznámene, že žalobca sa v dôkaznej núdzi ocitol bez vlastného zavinenia a len v dôsledku trestnej činnosti úpadcu, súd túto žalobcovu situáciu zneužil a využil na zamietnutie žaloby. V danom prípade sa nejedná o klasické vyporiadanie BSM, je výnimočný v tom, že obaja býalí bezpodieloví spoluvlastníci sa snažia majetok patriaci do BSM zatajiť.

2.2. Ďalej namietal, že konajúci sudca nepôsobí dojmom nezaujatého a nestranného sudcu, ktorý nechcel vidieť vec v širších súvislostiach preukázaných trestnými rozsudkami. V nich sa jasne uvádza, že osoby z príbuzenstva úpadcu sa aktívne a osobne podieľali na vyššie uvedenom marení konkurzného konania, mali z neho majetkový prospech a žalovaná s úpadcom dlhodobo žili z peňažných prostriedkov patriacich iným osobám.

2.3. Neochota súdu prvej inštancie vykonať navrhované dokazovanie (bez kladenia nereálne vysokých preddavkových prekážok), bola badateľná počas tej fázy súdneho sporu, keď žalobcu zastupoval JUDr. P. P.. Nasvedčuje tomu sťažnosť zo strany súdu adresovaná Slovenskej advokátskej komore, ktorá však bola odmietnutá z dôvodu, že predchádzajúci zástupca sa nedopustil žiadneho takého konania, ktoré by sa priechilo advokátskym predpisom.

2.4. Namietla zmatečnosť odôvodnenia rozsudku v tom smere, že rozsudok do bodu 12. obsahuje iba zhrnutie toho, čo ktorý svedok alebo strana uviedli, bod 10. rozsudku namietla ako zmatečný, nakoľko prvá polovica sa týka výsluchu svedkyne N. a druhá polovica je zjavne výpoveďou žalovanej. V bode 13. súd prvej inštancie uvádza, že okrem výsluchu strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, medzi inými aj spisom ČVS: ORP-167/3-OVK-NR-2011, pričom sa žiadnym spôsobom, nevysporiadal s obsahom týchto listinných dôkazov, ktoré oboznámené ani neboli, pretože len samotný tento spis má viac ako 4 000 strán. V bode 14. rozsudku súd konštatuje ním zistený skutkový stav, kde sa obmedzil iba na konštatovanie procesného priebehu konania a k zisteniu masy BSM, k vykonaniu dokazovania a k jeho výsledkom nič neuviedol.

2.5. Nestotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, uvedenými v bode 25. rozsudku, nakoľko súd prvej inštancie nekriticky akceptoval tvrdenia osôb mariacich konkurzného konanie, žiadnym spôsobom nevyhodnotil a neurobil žiadny záver ohľadne existencie hnutelných vecí patriacich do masy BSM. Napr. bola ustálená zostatková hodnota časti sedacej súpravy pripadajúcej na vyporiadací podiel úpadcu, ktorú si zobrala a užívala žalovaná na hodnotu 29 eur. Minimálne táto sedacia súprava patrila do masy BSM v čase jeho zániku a je potrebné ju vyporiadať. Minimálne z tohto dôvodu je zamietnutie žaloby nedôvodné.

2.6. Odvolateľ ďalej vytyka súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k bytu č. X A., konštatoval, že nepatrí do masy BSM, vykonal v tomto smere iba minimálne dokazovanie spôsobom, ktorý bol nelogický a nepochopiteľný, nevedol k zisteniu skutkového stavu. Vykonal dokazovanie iba ohľadne účtu žalovanej, vedeného v Tatra banke, a.s., ktorého existenciu mu oznámila žalovaná a žiadal iba informáciu o stave ku dňu 19. 11. 2010 aj napriek tomu, že žalobca navrhoval preveriť stav rok dozadu. Súd tak neurobil, nechcel tieto skutočnosti zisťovať. Peniaze vzaté z účtu pred zánikom BSM patria do BSM, ak sa nezistí zákonný titul na vzatie týchto peňazí. Takto oklieštené dokazovanie preukázalo, že ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 19. 11. 2010 bol zostatok na tomto účte 401,17 eura, ktoré je potrebné vyporiadať a minimálne z tohto dôvodu zamietnutie žaloby nebolo dôvodné. Taktiež vyčíta súdu prvej inštancie, že vykonal dokazovanie iba ohľadne účtu maloletého syna úpadcu a žalovanej. Aj v tomto prípade súd prvej inštancie žiadal iba informáciu o stave účtu ku dňu zániku BSM napriek tomu, že žalobca navrhoval preveriť rok dozadu. Súd napriek jeho žiadosti nežiadal od banky informáciu, či je na menovaného vedený iný účet, alebo bankový produkt, či bezpečnostná schránka.

2.7. Namietla tiež, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so svedeckou výpoveďou N. Q., ktorá uviedla, že bola pri tom, keď sa žalovaná so svojou matkou, svedkyňou Y. Q.ovou, dohovárali na tom, že budú presúvať peniaze na účet, resp. vkladnú knižku Y. Q. s cieľom zatajiť ich existenciu pred veriteľmi. Táto výpoveď preukazuje úmysel a dohodu na spoločnom konaní - ukrytie finančných prostriedkov pred veriteľmi a teda preukazuje dôvodnosť návrhu žalobcu na vykonanie ním navrhovaných dôkazov.

2.8. Postup súdu prvej inštancie v súvislosti s nevykonaním žalobcom navrhovaným dokazovaním (ilustráciou bánk, či vedú účty, prípadne iné produkty, či bezpečnostné schránky na úpadcu, žalovaných a ich rodinných príslušníkov, atď.), považuje žalobca za porušenie práva na spravodlivý proces a odňatie možnosti konať pred súdom.

2.9. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní namietla primeranosť výšky preddavku na trovy navrhovaných dôkazov, pričom nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že náklady v jednotlivom prípade predstavujú 25 eur.

2.10. Žalobca navrhol zabezpečenie výpisom z účtov úpadcu od OČTK, tieto výpisy do spisu neboli zabezpečené. Súd pripojil spis ORP-167/3-OVK-NR-2011, avšak v rozsudku sa s výpismi z účtov a ich obsahom žiadnym spôsobom nezaoberal ani nevysporiadal. Naproti tomu uložil žalobcovi povinnosť predložiť fotokópiu celého konkurzného spisu, pričom toto rozhodnutie žiadnym spôsobom neodôvodnil, ani tento spis neuviedol medzi dôkazmi, ktoré vykonal.

2.11. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou pasív patriacich do masy BSM s tým, že do BSM patria aj pasíva z pôžičiek vylákaných od veriteľov, napríklad JUDr. P., JUDr. Q.. Potvrdil, že úpadca vrátil JUDr. P., JUDr. Q. a G.. C. celkom sumu 61 000 eur, avšak nie je preukázané, že sa jednalo o prostriedky pochádzajúce z úveru poskytnutého PSS. Potvrdil tiež, že je pravdou, že peniaze si H. E. požičiaval pod zámienkou nákupu mrazeného mäsa v rámci svojej podnikateľskej činnosti, avšak, ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu, tieto prostriedky na tento účel nepoužil, ale použil ich na stavbu spoločného domu žalovanej a úpadcu.

2.12. Súd prvej inštancie sa taktiež vôbec nezaoberal a nehodnotil pravdivosť tvrdenia žalovanej o tom, že o záväzkoch úpadcu voči JUDr. P. sa dozvedela až keď podpisovala záložné zmluvy (dňa 23. 08. 2010), avšak z trestného spisu 33Tk 2/2014 z SMS komunikácie medzi nimi vyplýva, že žalovaná sľubovala splatenie dlhov už dňa 11. 08. 2010.

2.13. Nestotožnil sa ani so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo preukázané, že by do masy BSM patrili veci, ktoré sporné strany uvádzali, že by mali byť predmetom masy BSM, čo malo byť dôvodom, pre ktorý súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval tendenčne, keď nekriticky akceptoval tvrdenia úpadcu, žalovanej a jej rodinných príslušníkov, ktorí mali všetci rovnaký záujem na výsledku súdneho sporu a žalobu zamietol napriek tomu, že preukázateľne existuje majetok patriaci do masy BSM. Vykonaním navrhovaných dôkazov by bola preukázaná existencia ďalších finančných prostriedkov, čo však bolo postupom súdu znemožnené, nakoľko žalobca môže vykonať lustráciu iba ohľadne účtov úpadcu, nie však iných osôb.

2.14. Súdu prvej inštancie vytkol tiež procesné pochybenie, keď výsluch svedka G.. Q. Q. vypočul na pojednávaní dňa 22. 07. 2014 napriek tomu, že tento svedok bol ako verejný prítomný v pojednávacíj miestnosti počas celého pojednávania dňa 12. 11. 2013, čo pred výsluchom žalobca namietal.

2.15. Za nezákonné a tendenčné považuje žalobca aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania. V danom prípade ide o extrémnu situáciu, zákonom nepredpokladanú, keď bývalí manželia vzájomne spolupracujú proti žalobcovi v snahe zatajiť existenciu majetku a tým zmať možnosť uspokojenia veriteľov v konkurznom konaní. Tejto skutočnosti nasvedčuje aj skutočnosť, že právny zástupca žalovanej dňa 20. 11. 2014 doručil súdu potvrdenia o hotovostných vkladoch realizovaných úpadcom a výpis z bankového účtu úpadcu, ktorý žalovaná mohla získať jedine od úpadcu, t.j. osoby, ktorá je v súdnom spore o BSM jej protistranou. Touto skutočnosťou sa z pohľadu dôveryhodnosti výpovedí súd nijako nezaoberal a nevysporiadal. Naproti tomu výpoveď svedkyne Q. súd nepovažoval za relevantnú a dôležitú.

2.16. Záverom apeloval na odvolací súd, aby neušlo jeho pozornosti, že v prípade úpadcu, žalovanej a jej rodinných príslušníkov (svedkov), sa jedná o spoločný koordinovaný postup a jedine súd mohol vykonaním navrhnutých dôkazov zistiť skutočný skutkový stav, ktorý by bol podkladom na spravodlivé rozhodnutie vo veci samej. Žalovaná sa aktívne podieľala na konaní, ktoré neskôr súdy posúdili ako trestný čin.

2.17. Navrhuje zrušiť rozsudok a zároveň zrušiť aj súvisiace uznesenia súdu (uznesenie Okresného súdu A. zo dňa 07. 02. 2020 č.k. 25C/209/2013-563, ktorým bolo žalobcovi uložené zaplatiť preddavok 2 000 eur na trovy dokazovania a uznesenie Okresného súdu A. zo dňa 20. 03. 2020 č.k. 25C/209/2013-571, ktorým bola zamietnutá žalobcova sťažnosť proti preddavku) a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila v písomnom podaní žalovaná. Poukázala na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty sa v konaní v procesnom postavení žalobcu domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu a žalovanej. Špecifikoval, že do masy BSM patrí zariadenie spálne - posteľ, komody, šatníkové skrine, zakúpené v roku 2011, zariadenie obývačky - sedacia súprava, obývací stena, televízor, zakúpené v roku 2011, kuchynské riady, tanier, príbory, hrnce, kuchynský stôl a stoličky, zakúpené v roku 2011, nehnuteľnosti - byt spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu, pohľadávka voči matke žalovanej, Y. Q., peňažné prostriedky na účte žalovanej a úpadcu ku dňu zániku BSM a neskôr pridala ďalšiu vec, a to časť kuchynskej linky. V priebehu konania uznal, že kuchynské riady, tanier, príbory, hrnce, nepatria do BSM, nakoľko táto hodnota by sa dala preukázať iba ťažko a nie je ju možné reálne konkretizovať. Čo sa týka nehnuteľnosti - bytu spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a zariadeniach, tak otázka, či táto nehnuteľnosť patrí do BSM

úpadcu a žalovanej, bola vyriešená právoplatne v konaní 7C/238/2010, v ktorom konaní bola žaloba žalobcu a JUDr. P. o neplatnosť právnych úkonov (odstúpenie od kúpnej zmluvy uzavretej medzi P. X. E. a Y. Q.ovou a späťvzatie návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu), zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu A. zo dňa 17. 10. 2019 č.k. 8Co/67/2019-575. Predmetný byt preto nemohol byť predmetom vyporiadania BSM úpadcu a žalovanej, keďže nebol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve.

3.1. Predmetom vyporiadania preto zostalo zriadenie spálne - posteľ, komody, šatníkové skrine, zakúpené v roku 2011, zariadenie obývačky - sedacia súprava, obývací stena, televízor, zakúpené v roku 2011, kuchynský stôl a stoličky, zakúpené v roku 2011 a časť kuchynskej linky.

3.2. Žalovaná poznamenala, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (úpadcu a žalovanej) bolo rozsudkom Okresného súdu A., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2010 zrušené. Ak teda k zakúpeniu vyššie uvedených vecí došlo v roku 2011, t.j. po právoplatnosti rozsudku a po zániku BSM, nemôžu byť predmetom vyporiadania ani v tomto súdnom konaní. Rovnako tak časť kuchynskej linky, ktorá bola zadovážená z finančných prostriedkov darovaných žalovanej matkou, nepatrí do majetku, ktorý by mohol byť predmetom BSM.

3.3. Ďalej spochybnila tvrdenie žalobcu týkajúce sa údajnej pohľadávky voči Y. Q. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Existencia takejto pohľadávky v konaní preukázaná nebola. Z výsluchov svedkov vyplynulo, že ak aj v priebehu manželstva matke žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky, jednalo sa o dar vzhľadom na to, že u nej spolu s úpadcom bezplatne bývali.

3.4. K tvrdeniu žalobcu o existencii peňažných prostriedkov na účte úpadcu a žalovanej ku dňu zániku BSM iba dodala, že úpadca splácal svoje záväzky zo spoločných úspor manželov a z finančných prostriedkov poskytnutých na základe úveru z PSS. Úpadca má záväzok voči žalovanej v dôsledku využitia peňažných prostriedkov z BSM na svoje výlučné záväzky, avšak vzhľadom na ich nevyhľaditeľnosť, ako aj hospodárnosť konania, vykonanie ďalšieho dokazovania v tomto smere nenavrhovali. V konaní nebolo preukázané, že by na účte úpadcu, žalovanej alebo iných osôb ku dňu vyporiadania sa nachádzali finančné prostriedky, ktoré by patrili do masy BSM. Žalobca vo svojich podaniach opakovane uvádzal, že žalovaná a aj iné osoby sa mali podieľať na ukrytí finančných prostriedkov pred veriteľmi, avšak tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Pôvodný právny zástupca žalobcu v rámci štúdia trestného spisu mal získať vedomosť o účtoch a pohyboch na účtoch žalovanej, čo navodzuje dojem, že disponoval informáciami o účtoch v konkrétnych bankách. Napriek tomu v priebehu konania sa domáhal vykonania dôkazu vo vzťahu k všetkým existujúcim bankovým subjektom (28 bánk na území Slovenskej republiky). Túto požiadavku na vykonanie takeého rozsiahleho a finančne nákladného dokazovania zdôvodnil iba subjektívnym a ničím nepodloženým presvedčením, pričom ani po pripojení spisu žalobca svoj návrh na vykonanie dokazovania žiadnym spôsobom, nekonkretizoval.

3.5. Napriek pasivite žalobcu, súd pripustil vykonanie takeého dôkazu a následne žalobcovi uložil povinnosť zložiť preddavok na tieto trovy dokazovania. Žalobca preddavok nezložil namietajúc jeho výšku, pričom zo sadzobníka bánk vyplýva, že takýto poplatok sa pohybuje v sume cca od 24 eur. Taktiež jeho námietka, že je oslobodený od platenia súdnych poplatkov nie je opodstatnená, nakoľko od povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol vykonať, oslobodený nie je.

3.6. Nestotožnil sa ani s námietkou žalobcu, ktorou spochybňuje nestrannosť konajúceho sudcu. Samotná skutočnosť, že sudca sa nestotožnil s jeho názorom nepredstavuje dôvod, ktorý by zakladal pochybnosť o objektívnom posúdení prejednávanej veci.

3.7. Záverom dodal, že predchádzajúci právny zástupca žalobcu spolu so žalobcom voči žalovanej a jej matke iniciovali konanie 7C/238/2010, zároveň mu úpadca mal dlžiť sumu prevyšujúcu 300 000 eur a mal byť teda poškodený. Správca toto konanie vedie od roku 2013, preto aj sedacia súprava, ktorá po 15 rokoch od jej zadováženia nemá žiadnu zostatkovú hodnotu. Na základe týchto skutočností môže vzniknúť dôvodná pochybnosť o tom, koho záujmy ustanovený správca chráni.

3.8. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci samej nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, správcu konkurznej podstaty úpadcu (bývalý manžel žalovanej), ktorou sa domáhal vyporiadania BSM úpadcu a žalovanej.

6.1. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené rozsudkom súdu právoplatným dňa 19. 11. 2010 a žalobca neunesol dôkazné bremeno, že nejaké veci patriace do BSM existujú.

6.2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, ktorý namietal právo na spravodlivý proces spočívajúci v nevykonaní navrhnutých dôkazov, v nesprávnom zistení skutkového stavu a v konečnom dôsledku aj v nesprávnom právnom posúdení veci, ako aj konanie vylúčeného sudcu.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke, odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd iba dodáva nasledovné dôvody:

9.1. Ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého BSM, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad, ktoré sú v tomto ustanovení uvedené. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva. Tento čas je rozhodujúci aj pre posúdenie stavu vecí, ako napr. ich vek, miera, opotrebenie a pod. Pri určení ceny vecí je však rozhodujúci čas vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa vykonáva ich vyporiadanie (§ 154 ods. 1 OSP).

9.2. Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka vyplývajú pre vyporiadanie BSM zásady, pričom základnou zásadou je skutočnosť, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Kritérium miery pričinenia o nadobudnutie určitej konkrétnej veci nemožno v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva hodnotiť oddelene, iba pokiaľ ide o jednu vec patriacu do tohto spoluvlastníctva; mieru pričinenia treba hodnotiť zásadne ako kvantitatívne a nie kvalitatívne hľadisko, a to pokiaľ ide o všetky veci patriace do BSM. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne. Ďalšou zásadou je, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený majetok. Poslednou zásadou, na ktorú súd prihliada pri vyporiadaní BSM, je starostlivosť manželov o rodinu, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

9.3. Predpokladom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je existencia majetku nadobudnutého počas trvania manželstva ku dňu zániku manželstva. V danom prípade je nesporné, že počas trvania manželstva došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (úpadcu a žalovanej) a to rozsudkom súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2010. K vyporiadaniu BSM však nedošlo. Následne dňa 14. 04. 2011 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu (bývalého manžela žalovanej) a ich manželstvo bolo ku dňu 15. 06. 2011 rozvedené. Vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu, podľa § 53 ods. 3 zákona o konkurze je správca konkurznej podstaty povinný bezodkladne podať návrh na vyporiadanie namiesto úpadcu. Z tohto dôvodu bol správny postup správcu konkurznej podstaty, ktorý žalobou podanou súdu prvej inštancie dňa 19. 06. 2013 sa domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov H. E. a X. V podanej žalobe správca konkurznej podstaty žiadny majetok, ktorý mali manželvia nadobudnúť a ktorý mali mať ku dňu zániku BSM, neoznačil. Až na výzvu súdu prvej inštancie (uznesenie zo dňa 25. 06. 2013) označil, že do BSM patrí zariadenie spálne zakúpené v roku 2011, zariadenie obývačky, zakúpené v roku 2011, kuchynské riadny, taniere, príbory, hrnce, kuchynský stôl a stoličky, zakúpené v roku 2011, nehnuteľnosti - byt č. X na X.p. vo vchode č. X, s.č. XX, na parcele č. XXXX/XX s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, zapísanom na LV č. XXXX katastrálne územie A., pohľadávka voči Y. Q. titulom vydania bezdôvodného obohatenia - rekonštrukcia bytu Y. Q. z prostriedkov patriacich do BSM úpadcu a odporkyne a peňažné prostriedky na účte H. E. a X. E. ku dňu zániku BSM, ako aj peňažné prostriedky, ktoré X. E. vybrala z účtov za účelom zatajenia ich existencie v rámci vyporiadania BSM.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Za jednu z najdôležitejších a najnáročnejších činností súdov vôbec, je možné označiť zisťovanie skutkového stavu, ktorý je základom pre jeho rozhodnutie. Pritom súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Významné povinnosti v rámci dokazovania patria aj účastníkom konania. Účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Ak navrhnuté dôkazy súd vykoná a preukáže sa nimi skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, hovoríme, že účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania. Ak tvrdenie účastníka nepreukáže, súd rozhodne nepriaznivo voči tomuto účastníkovi. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Aj v zmysle nálezu II. ÚS 38/2015: „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.“

10.1. V danej veci súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, či vôbec a aké veci patria do masy BSM, ktorú je potrebné vyporiadať. Správca konkurznej podstaty, ako žalobca, je v danom prípade stranou sporu a aj jemu z tohto postavenia vyplýva povinnosť preukázať opodstatnenosť a pravdivosť svojich tvrdení, t.j. musí uniesť dôkazné bremeno tvrdenia, že počas trvania manželstva úpadcu a žalovanej bol nadobudnutý konkrétny majetok a že tento je spôsobilý na vyporiadanie ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepreukázal dôvodnosť tejto žaloby a nepreukázal existenciu majetku, ktorý by bol spôsobilý na vyporiadanie, v dôsledku čoho žalobu žalobcu zamietol, stotožnil. Dospel totiž k záveru, že žalobca je iniciátorom sporu a je na jeho strane, aby ním uvedené tvrdenia v konaní riadne preukázal. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je možnosť uplatniť ich najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (ust. § 154 CSP). Súd prvej inštancie, a rovnako ani odvolací súd, nemal preukázanú existenciu majetku, ktorý by bol spôsobilý na vyporiadanie.

10.2. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku v jeho odôvodnení vyporiadal so všetkými námietkami tvrdenými stranami sporu, vyporiadal sa aj s majetkom, ktorý žalobca označil ako majetok, ktorý mal byť spôsobilý na vyporiadanie a uviedol aj svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Napriek tomu, že žalobca musel mať vedomosť o tom, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo rozsudkom súdu zrušené ku dňu 19. 11. 2010, žiadal vyporiadať majetok, ktorý sám uviedol, že bol nadobudnutý v roku 2011 (zariadenie spálne, zariadenie obývačky, kuchynský stôl a stoličky), t.j. po zrušení BSM, pričom nepreukázal vôbec existenciu tohto majetku, nepredložil žiadne listinné dôkazy o jeho nadobudnutí.

10.2.1. Ďalej predmetom vyporiadania podľa žalobcu mal byť aj byt č. 4, zapísaný na LV č. XXXX. Z predmetného listu vlastníctva však jednoznačne vyplýva, že vlastníkom predmetného bytu bola Y. Q., ktorá ho nadobudla zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 25. 04. 2006, vklad povolený dňa 27. 07. 2006 pod V4002/06. Žalobca predmetný byt zahrnul do masy BSM úpadcu a žalovanej napriek tomu, že odstúpenie od zmluvy, ktorou mala žalovaná odkúpiť byt od svojej matky a následné späťvzatie vkladu vlastníckeho práva bolo predmetom súdneho konania (7C/238/2010) iniciovaného žalobcom a pôvodným právnym zástupcom žalobcu (JUDr. P.m). Predmetné súdne konanie skončilo právoplatným zamietnutím žaloby žalobcu a JUDr. P. Aj z tohto konania jednoznačne vyplynulo, že žalovaná a jej bývalý manžel nikdy neboli vlastníkami predmetného bytu, z ktorého dôvodu predmetný byt ani nemohol byť predmetom vyporiadania BSM úpadcu a žalovanej.

10.2.2. Ďalej žalobca žiadal vyporiadať pohľadávku voči Y. Q. (matke žalovanej). Vychádzal iba zo svojho presvedčenia, že žalovaná a jej bývalý manžel zaplatili výmenu bezpečnostných dverí a výmenu okien na byte vo vlastníctve Y. Q., avšak nezohľadnil skutočnosť, ktorú tvrdili obaja bývalí manželia (úpadca a žalovaná), že v tomto byte bývali, za bývanie matke žalovanej neplatili a touto formou jej na bývanie prispeli. Existencia tejto žalobcom tvrdenej pohľadávky voči Y. Q., v konaní nebola preukázaná jednak žiadnym listinným dôkazom, ale ani žiadnou svedeckou výpoveďou, pričom ani jeden z bývalých manželov existenciu tejto pohľadávky nepotvrdil. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, na základe akých právnych skutočností a dôkazov, by mala byť preukázaná existencia tejto pohľadávky, pričom subjektívne tvrdenie žalobcu bez ďalších dôkazov nie je postačujúce.

10.3. Odvolací súd záverom iba dodáva, že aj správca konkurznej podstaty, ktorý je v danom prípade stranou sporu, má jednoznačnú povinnosť preukázať opodstatnenosť a pravdivosť svojich tvrdení, t.j. musí uniesť dôkazné bremeno tvrdenia, že počas trvania manželstva úpadcu a žalovanej bol nadobudnutý konkrétny majetok a že tento je spôsobilý na vyporiadanie ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Túto povinnosť si žalobca nesplnil a nepredložil súdu prvej inštancie dôkazy preukazujúce existenciu majetku spôsobilého na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

11. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, stotožniac sa s rozsudkom súdu prvej inštancie, napadnuté rozhodnutie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

12.1. Žalobca, odvolateľ, v podanom odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody podľa § 365 CSP. Konkretizoval však iba niektoré. V prvom rade poukázal na trestnú činnosť úpadcu, marenie konkurzného konania, ako aj vytkol súdu prvej inštancie, že nechce vidieť veci v širších súvislostiach, z ktorých vyplýva, že osoby z príbuzenstva úpadcu (vrátane žalovanej) sa aktívne a osobne podieľali na marení konkurzného konania, mali z neho majetkový prospech a že žalovaná s úpadcom dlhodobo žili z peňažných prostriedkov patriacich iným osobám.

12.1.1. Pre vyporiadanie majetku patriaceho do BSM je podstatná existencia tohto majetku, nadobudnutie tohto majetku počas manželstva a jeho existencia ku dňu zániku manželstva. Je povinnosťou žalobcu tieto skutočnosti v konaní riadnym spôsobom preukázať. Vzhľadom na konštatovanie tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, žalobca v konaní nepreukázal existenciu majetku spôsobilého na vyporiadanie, pričom jeho domnienky a subjektívne presvedčenie bez predloženia riadnych dôkazov, nie je postačujúce na preukázanie existencie takéhoto majetku. Tvrdenie žalobcu, že voči úpadcovi bolo vedené trestné konanie a že podľa tvrdenia žalobcu (ktoré nebolo žiadnym dôkazom preukázané), mali mať osoby z príbuzenstva úpadcu, ako aj žalovaná prospech z marenia konkurzného konania, nepreukazuje existenciu majetku, ktorý sa má vyporiadať medzi bývalými manželmi. Nie je možné zamieňať si preukazovanie dôkazov v rámci konkurzného, či trestného konania s unesením dôkazného bremena v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

12.1.2. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a bezdôvodnú.

12.2. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní namieta zmätočnosť rozsudku, najmä bodu 10, kedy prvá polovica sa týka výsluchu svedkyne N. Q. a druhá polovica je zjavne výpoveďou žalovanej.

12.2.1. Táto námietka žalobcu je iba účelová, nakoľko v bode 10. Súd prvej inštancie iba uviedol výpoveď svedkyne Q. a do druhej časti v tomto bode (keďže to obsahovo nasledovalo) uviedol výpoveď žalovanej.

12.3. Ďalej namieta, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s obsahom listinných dôkazov, vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-167/3-OVK-NZ-2011, ktoré oboznámené ani neboli.

12.3.1. Predmetnú námietku odvolateľa odvolací súd vyhodnotil taktiež ako účelovú a nedôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie riadnym spôsobom napr. na pojednávaní dňa 22. 07. 2014 oboznámil časť vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-167/3-OVK-NZ-2011, týkajúci sa finančných transakcií H. E. (č.l. 137). 12.4. Odvolateľ vytýka súdu prvej inštancie, že nekriticky akceptoval tvrdenia osôb mariacich konkurzné konanie, žiadnym spôsobom nevyhodnotil a neurobil žiadny záver ohľadne existencie hnutelných vecí patriacich do BSM.

12.4.1. Ani táto námietka odvolateľa sa nezakladá na pravde, nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, konkrétne v bode 25. rozsudku sa podrobne s hnutelnými vecami, ktoré označil žalobca, ako masu BSM, vypořiadal, zdôvodnil, prečo tento majetok nezahrnul do BSM a ako sa s ním vypořiadal. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil a preto aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

12.5. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní vytýka súdu prvej inštancie, že vykonal dokazovanie iba v minimálnej miere spôsobom, ktorý je nelogický a nepochopiteľný, lebo nevedol k zisteniu skutkového stavu v potrebnom rozsahu a v konečnom dôsledku bol nehospodárny, keď vyžiadal výpis z účtu iba ohľadom žalovanej, vedeného v Tatra banke, a.s., ktorého existenciu mu oznámila žalovaná a to iba ku dňu 19. 11. 2010 napriek tomu, že žalobca navrhoval preveriť stav rok dozadu. Tak isto to bolo aj ohľadom účtu syna žalovanej a úpadcu, S. E..

12.5.1. K tejto námietke odvolací súd iba dodáva, že predmetom vypořiadania majetku pochádzajúceho z bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vypořiadanie majetku, ktorý mali v bezpodielovom spoluvlastníctve bývalí manželia a ku dňu jeho zániku existovalo ako spoločný majetok, v danom prípade ku dňu 19. 11. 2010. Nie je preto dôvod, aby boli žiadané výpisy z účtov žalovanej aj za obdobie predchádzajúce dňu zániku BSM, a to rok dozadu. A už vôbec nie je daný dôvod na to, aby bol žiadaný výpis z účtu syna úpadcu a žalovanej a to aj za obdobie predchádzajúce zániku BSM úpadcu a žalovanej rok dozadu.

12.5.2. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa odvolací súd vyhodnotil ako účelovú.

12.6. Odvolateľ vytýka súdu prvej inštancie, že sa nedostatočným spôsobom vypořiadal so svedeckou výpoveďou N. Q..

12.6.1. Ani túto námietku odvolateľa odvolací súd nemohol akceptovať, nakoľko súd prvej inštancie v bode 25. Napadnutého rozsudku sa s výpoveďou svedkyne Q. vypořiadal, keď konštatoval, že svedkyňa iba počula bez toho, aby reálne peniaze videla, že H. E. mal dostať nejaké peniaze na úver, pravdepodobne zo stavebnej sporiteľne a iba počula, že žalovaná sa matkou bavila, že už nemá dať manželovi žiadne peniaze a má ich uložiť na vkladnú knižku. Súd prvej inštancie k tejto výpovedi skonštatoval, že návrh riešenia pritom nie je dôkaz o jeho realizácii. Odvolací súd iba konštatuje, že výpoveď svedkyne Q. nepreukazuje, že by bývalí manželia (úpadca a žalovaná) mali v čase zániku BSM majetok spôsobilý na vypořiadanie. Domnienky žalobcu a iba „počutie“ svedkyne nenasvedčuje tvrdeniu žalobcu o existencii finančných prostriedkov úpadcu, spôsobilých na vypořiadanie.

12.7. V ďalších bodoch sa odvolateľ v podanom odvolaní vytýka súdu prvej inštancie nevykonanie ním navrhnutých dôkazov týkajúcich sa lustráciou bánk osôb, ktorých navrhoval (úpadcu, žalovanej a ich rodinných príslušníkov), či vedú účty, prípadne iné produkty, či bezpečnostné schránky v peňažných ústavoch v Slovenskej republike.

12.7.1. K tejto námietke odvolateľa, odvolací súd dodáva, že žalobca písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 22. 04. 2014 žiadal, aby súd prvej inštancie od všetkých bánk, peňažných ústavov a pobočiek zahraničných bánk pôsobiacich na Slovensku, v celkovom počte 25, žiadal vykonať lustráciu ohľadne osôb H. E. (úpadca), X. E. (žalovanej), Y. Q. (matka žalovanej), S. E. (syn úpadcu a žalovanej), G. Q. Q. a Y. Q. (brat a sestra žalovanej), F. E. a E. E. (rodiča úpadcu), či tieto osoby majú založené v jednotlivých bankách účty, či už v eurách alebo inej mene, terminované vklady, vkladné knižky, sporiace produkty, bezpečnostné schránky, podielové listy a iné produkty, spôsobilé na uschovanie a uschovanie peňažných prostriedkov.

12.7.2. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07. 02. 2020 (vydaným vyšším súdnym úradníkom) uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť preddavok na zabezpečenie vyššie uvedených listín vo výške 2000 eur, ktorú povinnosť odôvodnil ustanoveniami § 187 a § 253 CSP. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť preddavok v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobca predmetné uznesenie napadol sťažnosťou, o ktorej rozhodol sudca súdu prvej inštancie tak, že sťažnosť zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 04. 2020. Zmietnutie sťažnosti žalobcu súd prvej inštancie v tomto uznesení podrobne zdôvodnil.

12.7.3. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, uvedenými v uznesení, ktorým sťažnosť žalobcu zamietol. Je taktiež toho názoru, že pri tak rozsiahlom dokazovaní (od 25 bánk) ohľadne viacerých osôb, keď vecné náklady pri jednej banke sa pohybuju od 15 do 30 eur,

by boli náklady podstatne vyššie, ako určil súd výšku preddavku. Aj v napadnutom rozsudku, konkrétne v bode 25. (v jeho závere), súd prvej inštancie sa touto námietkou žalobcu zaoberal a konštatoval, že náklady by predstavovali predbežne sumu 5 000 eur. Žalobca preddavok vo výške 2000 eur neuhradil, preto súd predmetné dokazovanie nevykonal a v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku ani nebol právny dôvod na vykonanie takéhoto rozsiahleho dokazovania. Odvolací súd iba dodáva, že má pochybnosť o realizácii tohto dokazovania aj v prípade uhradenia preddavku, keďže žalobca žiada lustráciu v bankách aj osôb, ktoré neboli stranami sporu v danom konaní (rodinní príslušníci úpadcu - rodičia, brat, sestra a matka žalovanej, syn úpadcu a žalovanej) a je toho názoru, že ich lustrácia by mohla zakladať porušenie ich základného ústavného práva. Za situácie, že žalobca žiadnym konkrétnym dôkazom nepreukázal opodstatnenosť tohto navrhovaného rozsiahleho doplnenia dokazovania na súde prvej inštancie, odvolací súd aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú, nakoľko ju vyhodnotil a zaoberal sa ňou aj súd prvej inštancie. Zaoberať sa tvrdením žalobcu, že banky nemajú na poplatok nárok, nie je odvolací súd oprávnený hodnotiť v tomto konaní.

12.7.4. Z uvedeného priebehu súdneho konania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalobcovi nebolo odňaté právo na spravodlivý proces, v priebehu konania, dokonca na výzvu súdu prvej inštancie mal možnosť svoje tvrdenie preukázať jednoznačnými dôkazmi, ktoré však do rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepredložil. Navyše je potrebné poznamenať, že žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 160 ods. 3 písm. b/ CSP, že súd nemá poučovaciu povinnosť strany sporu, ak je strana zastúpená advokátom. Žalobca mal dostatok času na preukázanie svojich tvrdení, preto jeho námietka o odňatí možnosti odstrániť spornosť tejto pohľadávky je iba účelová a neopodstatnená.

12.8. Ďalšie námietky, týkajúce sa výpovede žalovanej, o tom, kedy sa dozvedela o záväzkoch úpadcu, nie sú pre danú vec podstatné a preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal a vyhodnotil ich ako účelové.

12.9. Námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie vypočul ako svedka Q. Q. napriek tomu, že bol ako verejný prítomný v pojednávací miestnosti, odvolací súd z dôvodu nepodstatnosti pre rozhodnutie v danej veci vyhodnotil ako účelovú.

12.10. Námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie postupoval tendenčne, keď nekriticky akceptoval tvrdenia úpadcu, žalovanej a jej rodinných príslušníkov, ako aj apeláciu žalobcu na odvolací súd, aby neušlo jeho pozornosti, že v prípade úpadcu, žalovanej a jej rodinných príslušníkov sa jedná o spoločný koordinovaný postup, odvolací súd iba dodáva, že takýto postup úpadcu, žalovanej by žalobca musel preukázať, minimálne by musel predložiť relevantné dôkazy nasvedčujúce tomuto postupu zo strany úpadcu a žalovanej. Podľa názoru odvolacieho súdu ide iba o subjektívne tvrdenie žalobcu, ktoré v priebehu takmer sedemročného konania nepreukázal. Z tohto dôvodu námietku vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

12.11. Taktiež spochybnenie nestrannosti zákonného sudcu súdu prvej inštancie, bez preukázania relevantnými dôkazmi, je iba v rovine subjektívneho tvrdenia žalobcu, ktorý sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie a namieta jeho zaujatosť tvrdením, že súd prvej inštancie nechcel vidieť vec v širších súvislostiach, že osoby z príbuzenstva úpadcu a žalovanej sa aktívne a osobne podieľali na marení konkurzného konania. Z tohto dôvodu odvolací súd predmetnú námietku odvolateľa neakceptoval a považoval ju za účelovú.

13. Žalobca namietal aj výrok o náhrade trov konania, ktorý považuje za tendenčný a nezákonný. Dôvodil, že žalobca, ako správca konkurznej podstaty úpadcu (bývalého manžela žalovanej), nemal inú možnosť, ako podať žalobu o vyporiadanie BSM, nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, ktoré by prekročovalo rámec primeranosti, účelnosti a dôvodnosti. Záver súdu prvej inštancie, že žalobca podal žalobu nedôvodne, keďže sa javilo, že nie je čo vyporiadavať, nemá oporu v skutkovom stave. Okrem toho namietal, že výrok rozsudku musí smerovať voči úpadcovi a nie voči žalobcovi, ako správcovi konkurznej podstaty.

13.1. Odvolací súd sa ani s touto námietkou odvolateľa nestotožnil. Správca konkurznej podstaty úpadcu v tomto prípade je právoplatnou stranou sporu, ktorá je oprávnená podať žalobu, je oprávnená navrhovať a predkladať súdu dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Za výsledok sporu tiež musí niesť zodpovednosť. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožnil, ide teda o výsledok sporu, ktorý zakladá nárok žalovanej na náhradu trov konania, keďže v konaní bola úspešná. Ani námietka, že výrok musí smerovať voči úpadcovi a nie žalobcovi neobstojí, nakoľko žalobca v tomto prípade koná v mene úpadcu a preto aj výrok o náhrade trov konania musí smerovať voči žalobcovi a nie úpadcovi.

13. Záverom odvolaciemu súdu nedá k návrhu žalobcu, ktorý je zastúpený právnym zástupcom (advokátom), nepoznamenať, že návrh žalobcu, ktorým žiada, aby odvolací súd zrušil aj súvisiace uznesenia (uznesenie Okresného súdu A. zo dňa 07. 02. 2020 č.k. 25C/209/2013-563, ktorým bolo uložené žalobcovi zaplatiť preddavok na trovy dokazovania v sume 2000 eur a uznesenie Okresného súdu A. zo dňa 20. 03. 2020 č.k. 25C/209/2013-571, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti preddavku), je absolútne neakceptovateľný a odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho a akej právnej skutočnosti, či právneho dôvodu požaduje žalobca zrušenie týchto uznesení. Predmetné uznesenia sú právoplatné a nie je možno voči nim použiť žiadny opravný prostriedok. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, ako mohol právny zástupca žalobcu, ktorý má právnické vzdelanie, takýto návrh odvolaciemu súdu vôbec podať. Iba skutočnosť, že žalobca sa nestotožnil s týmito rozhodnutiami súdu prvej inštancie, nemôže byť dôvodom na ich zrušenie, keďže ich zrušenie by nebolo ani v súlade so zákonom, Civilným sporovým poriadkom a ani inými právnymi predpismi.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).